ГОД. III.

ЯМБОЛЪ, 6 АВГУСТЪ 1926 ГОД.

БРОЙ 128.

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-економически въпроси.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина“-Марангозовъ-Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.

Отдѣленъ брой 1·50 лева.

ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за скръби — 100 лева.

Официални обявления по 2 лева на □ с. м. Сждебнитѣ пристави плащатъ по 1·— лева на дума.

Търговски — по споразумѣние.

За хроникиране — 5 лева на редъ.

Всичко въ предплата.

Ржкописи не се връщатъ.

Г-ца Весела Д. Новкиришка
и
Г-нъ Д-ръ П. Мариновъ

Ще се вѣнчеятъ на 8 августъ въ гр. Варна.
Поздравленията ще се приематъ въ църквата.
Настоящето замѣня пропуснати покани.

Варна. Ямболъ.

Първокачествена Сливнишка варъ

Отъ производството на Кооперативната Централа «НАПРЕДЪ» — на едро и дребно.
Цени конкурентни.— За вагони специални условия.
Поржчки се приематъ въ кооперация «Братство» и при **Кръстю Йовчевъ** на склада ул. «Г. Дражева» срещу Евангелската църква. 2—2

ВНИМАНИЕ!
Малкото магазинче на ИВАНЪ РАЙНОВЪ МАРКОВЪ
винаги разполага съ следнитѣ стоки:
ДЪРВЕНИ МАСЛА ПРОВАНСКИ И АЙВАЛИЙСКИ. СУСАМОВЪ ШАРЛАНЪ.
Сапуни: ТУРСКИ, ГИРИТСКИ, МАРСИЛСКИ И ПЕЧЕНИ.
ОРИЗЪ, ЗАХАРЬ. Пипери: ЧЕРВЕНЪ И ЧЕРЕНЪ. ВЖЖЕТА.
КАНАПИ. МАСЛИНИ. КАФЕТА. ГАЗЬ АМЕРИКАНСКИ. САРДЕЛИ. СТИПЦА
ВЕЖЕТАЛИНЪ. ФИДЕТА. МАКАРОНИ. БОИ ЗА ОБУЩА. КАНЕЛИ ЗА БЪЧВИ
ТАРЧИНЪ. ЕНИ-ВАХАРЪ. КИМИОНЪ. КАРАМЕЛИ. БОНБОНИ. ШОКОЛАДИ
СПРЕНЕ. КАШКАВАЛЪ. ЛИМОНИ. ЛИКА. РИБИ СОЛЕНИ И ОРСКИ.
СОДА ЗА БЪЧВИ. СИНЪ КАМЪКЪ И РАЗНИ ДРУГИ ФИНИ СТОКИ.
Продажба на конкурентни цени.
4—5

ИЗВЕСТИЕ.

Основаната ни **МАСЛОБОЙНА ФАБРИКА** при Гара Ямболъ презъ 1925 год. зачочва отново за сезона изработката на маслодайни семена, гдето всѣки производитель и търговецъ ще получи въ замѣна на даденото семе чисто филтрирано безъ всѣкакви утайки и ферменти масло, което по качество не отстжпва по нищо на европейскитѣ масла.

Първа годишното ни производство на доброкачествени масла ни насърдчи въ издигането на новата ни индустрия и дава подемъ за засилването на народното ни стопанство.

За изработване на по-голѣми количества при споразумение.

Съ почитание: Г. Иванековъ & К. Даниловъ.

ПРОДАВА СЕ КЖЩА съ три стаи, коридоръ, подъ нея мазе; дюкянъ; отдѣлна постройка съ три стаи, пералня и оборъ, съ дворно мѣсто и градина единъ декаръ, ул. Манастирска № 66. 5—5

Споразумение: **Д. Джелебовъ, ул. „Дебъръ“ 48—София**

Американско лозе отъ 3 парчета по 800 кютюкя съ 1 декаръ овощна градина, находяще се до «Гърдева кладенецъ». Деветѣ парчета сж на 7 години, третото на 4 години. Продаватъ се нацѣло съ плода. Може и по отдѣлно.

Споразумение редакцията.

Г. Драгановъ.

ПОУКА ОТЪ НЕУСПѢХИТѢ НИ.

Наши министри и общественици ходиха въ западнитѣ страни, искаха да издействуватъ единъ заемъ, съ който да си подобримъ тежкото финансово положение. Отъ нѣкой ни се обеща подкрепа. Други ни противодействуваха. И съ една речь — до днесъ не е направено почти нищо. Даже м-ръ Молловъ се отправи за България, но една малка надежда го задържа въ Италия за 4—5 дена, и пакъ се връща, безъ да свърши нѣщо.

Явно е, че на насъ не се дава заемъ. Насъ ни оставатъ въ затруднено положение. Имаме репарации, задължения, имаме бѣжанци и много още неща, за които се иска пари.

А такива нѣмаме. Народа изнемогва. Търговията е въ застой. Чиновницитѣ едва-славятъ 15—20 число на месеца. Селянитѣ съ слаба реколта се боятъ за утрѣшния день. Занаятчиитѣ изнемогватъ, безъ работа сж. Всички сж загрижени за утрешния день. Всѣки се бои за приближаващата есень и идващата следъ нея зима. Страхъ хлопа на всѣки. Ние сме навлѣзли въ чакмакъ сокакъ. Нѣмаме почти изходъ. На кжде? Това е страшния въпросъ, който всѣки носи днесъ.

А въ сжщото време, у насъ ставатъ най противоречиви нѣща. Искаме икономии, а правимъ «тържества», и плащаме ваканционнитѣ на депутатитѣ! Говоримъ, че сме добре и спокойни, а имаме разбойници. Разправяме, че всички се грижатъ за стабилизирване на финансовото ни положение, а то става, отъ день на день по-зле. А всичко това дига много шумъ. И като ни слушатъ отъ Западъ, мислятъ, че ние сме единъ здравъ и работящъ пчеленъ кошеръ, на който може да се вземе меда! А тѣ се лжжатъ. Въ нашия кошеръ нѣма медъ Ние нѣмаме пари. Задълженията ни сж много. Тѣ ни тежатъ! И никой не иска да ни помогне. Навѣрно, на Западъ предполагатъ, че щомъ ни подкрепятъ, ние да не се самозабравимъ въ шума си. Кой знае? Но фактъ е, че на насъ се гледа съ недовѣрие. При тия противоречиви факти, ние нѣмаме моралeнъ кредитъ. Не ни даватъ нищо. Тогава? — Българина трѣбва самъ да си помогне.

Истинския българинъ, трѣбва да схване тежкото положение, въ което е народа и да му се притече на помощь. Въ тия трудни времена, той трѣбва да прояви повече самопожертвувателность. Да прояви повече честность въ всѣка сдѣлка. Повече жертви за народа, а не да се обогатява за негова смѣтка.

И повече култура, повече любовь къмъ всѣки българинъ, да уважаваме неговитѣ убеждения, неговитѣ идеи — щомъ тѣ сж за човѣчность и правда. Нека ценимъ човѣшкото въ всѣки човѣкъ, какъвто ще и да е!

Само така, ние ще помогнемъ на народа си. Само така, ние ще имаме моралeнъ кредитъ и добро материално положение.

Нека това бжде поуката отъ неуспѣха съ заема!

Нека това ни отвори очитѣ.

Ю. Т. С.

Юбилейния съборъ. Участието на ямболци. Излетитѣ.

На 24—26 м. м. въ Варна се състоя XV юбилеенъ (I редовенъ) съборъ на Ю. Т. С. На него сж участвували около 4,000 юноши туристи.

Събора се е открилъ съ величествена манифестация, следъ която въ лѣтния театъръ официалнитѣ власти сж поднесли поздравленията си,

Пръвъ е говорилъ министра на просвѣтата г-нъ Найденовъ, който е изразилъ явни симпатии за културната работа на Ю. Т. С.

Следъ неговата 40 минутна речь сж говорили още около 30 души.

Вечерьта и следния день сж се състояли увеселения, събрания, разходки. Събора е билъ закритъ съ факелно шествие до морската градина. Той е билъ една добра манифестация на дисциплината, творчеството и мощьта на младежьта въ редоветѣ на Ю. Т. С.

Ямболския клонъ «Тунджа» е билъ представенъ съ 35 души, отъ които 8 момичета. На манифестацията той е правилъ впечатление съ своята стегнатость и само по една случайность не е билъ градиранъ.

Преди и следъ събора Тунджанци сж уредили излети, които заслужаватъ да бждатъ отбелязани. На отиване една група отъ 4 души е реализирала следния маршрутъ: Ямболъ—Ст. Загора—Трѣвна—Шуменъ—Висока Поляна — Мадарския конникъ—Абоба—Плиска — старинитѣ—Кабиюкъ—Текеръ — Шуменъ—Варна. Групата е потеглила на 16 м. м.

Втора група отъ 4 души е потеглила на 19 м. м. пешъ за Варна и за 4 дни е пристигнала, въпреки че е имало и една излетничка. Маршрута ѝ е билъ

СЪ ВАХА НАДЪ ЯМБОЛЪ.

Пропелера забръмча, корпуса се затресе и затича напредъ. Като че ли автомобилъ пробѣга стремглаво. Постепенно почвата запотъва подъ насъ: — сме въ въздуха.

Мотора оглушително бръмчи. Силното въздушно течение ни шиба съ ярость, а аероплана плавно се вдига нагоре.

На наблюдателния столъ сме двама. Това е последното летение за днесъ и пилота ни обещава по дългъ туръ. Огромния хангаръ е вече подъ насъ и ние завиваме на северо-западъ. Сега се откриватъ нови възможности за схващане нѣщата — ние ги виждаме планно — като на карта. Таушанъ Тепе едва проличава—толкова то е сплеснато въ земята. Напротивъ селото ясно се откройва съ своитѣ керемиди и улици.

Завиваме на изтокъ и нагоре. Апарата се наклонява, вѣтъра се усилва и свисти въ стойкитѣ. Запръсква дъждъ. Сме вече надъ града, който сега изглежда особено красивъ. Улицитѣ и новитѣ квартали изпъкватъ най ясно. Четире кржга включени въ единъ правожгълникъ ни сочатъ халитѣ, една сивочервена маса — военния клубъ, едва огромна круша — Софуларскитѣ градини. Градината е пжтека на мравунякъ. Тунджа като кална лента се осуква въ криволици.

Нѣколко спирални завои на аероплана изправятъ земята, полето престава да бжде хоризонтално. Кърклaря е обезличенъ, а елховското шосе е обтегнато и бѣло между многото ниви и зеленина.

— Просторъ нали? ни вика пилота и ни сочи кржгове съ ржка.

Ние едва го чуваме, обаче схващаме възторга му и го потвърждаваме. Тоя смѣлъ човѣкъ, станалъ царь на въздуха съ тая макаръ и бездушна птица, ми се струва особенно приятенъ. Въ негова погледъ се чете нѣщо по-друго отъ обикновения земенъ човѣкъ—въ него личи студената смѣлость и високия възторгъ.

— Вижте залѣза! прочитаме по устнитѣ на любезния пилотъ г. Савовъ.

Апарата е насоченъ на западъ и залѣза отъ 800—1000 метра височина, врѣдъ чистия просторъ, е особено величавъ.

— Ахъ че хубаво! маха гарсонетка седящия до менъ художникъ.

Наблюдавайки новитѣ за менъ гледки отъ птичи полетъ, азъ се чудя на ония претенции, които имаме ние българитѣ, да съперничимъ, не, а да се даже само барабаримъ съ Запада и Новия Свѣтъ.

У насъ е достатъчно да мине презъ града вършачка или тракторъ, за да се съберать стотици любопитни, а сега за тия 4 аероплани подъ насъ се е стекло хилядно множество.

Съпоставяйки тѣхнитѣ постижения съ нашитѣ, азъ виждамъ колко скромни трѣбва да бждемъ ние. Защото до като престанемъ да се вълнуваме при возитбата съ автомобилъ и летенето съ аеропланъ, сигурно ще минатъ десятки години.

Нѣколко широки кржга ни отнасятъ надъ Азапкьой и гората. Ямболъ примигва съ слабитѣ си електрически очи. Ние правимъ спусъци надолу и апарата се залюлява вълнообразно.

Спущаме се доста низко и долу нѣкой маха шапка. Отвръщаме му. Сдрачава се и апарата възвива къмъ аеродрума.

Струва ми се, че ще се блъснемъ въ хангара. Аероекскурза отъ 15—20 минути е къмъ своя край. Ние сме вече току до земята. Колелата се затъркалватъ, задния устой вдига облакъ прахъ и корпуса затреперва. Аероплана завива и спира предъ голѣмитѣ врати на хангара.

Наистина, хубаво е да се лети!

Т. Брънековъ.